

Weygaard: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, hvad han mente med sin Udtalelse: bort med Understøttelserne paa dette Omraade. Er det det ærede Medlems Mening, at man skal slaa de vanføre ihjel, eller er det det ærede Medlems Mening, at de skal paa Fattigvæsenet? Vi fik nemlig ingen Besked om, hvad det ærede Medlem vilde sætte i Stedet for Understøttelsen. Det beder jeg om Svar paa.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Geert-Jørgensen: Hvis det ærede Medlem Hr. Weygaard havde hørt bedre efter, vilde han have hørt, at naar jeg talte om dem, der fik Understøttelser, nævnte jeg Eksempler, jeg nævnte Sukkerroedyrkerne, jeg nævnte Landmændene i Tønder Amt, der vilde have Kreaturtilskud, jeg nævnte Industrier og den Slags Ting, men jeg nævnte meget lidt de virkelig fattige. Naar jeg siger: bort med Understøttelserne, tænker jeg først og fremmest paa alt det, jeg har nævnt. Jeg ved selvfølgelig meget godt, at i Øjeblikket kan vi ikke undvære hverken Aldersrenten eller Invalidrenten eller Sygekassehjælpen eller nogen af den Slags Ting. Jeg har ogsaa ganske bestemt i denne Sal hævdet, at jeg ikke ønsker Mennesker ind under det offentlige Fattigvæsen, det behøvede det ærede Medlem Hr. Weygaard i Virkeligheden slet ikke at spørge om. Naar jeg tænker paa Understøttelser, tænker jeg først og fremmest paa alle dem, der ikke tilhører de fattige, men alligevel render Staten paa Dørene bare for at faa Understøttelse, og det er ikke først og fremmest Aldersrentenyderne eller de lemlæstede. For øvrigt har jeg ikke talt om lemlæstede, jeg har talt om nervøst lidende Mennesker med funktionel Neurose, det er den Slags Mennesker, jeg har talt om i Forbindelse med de to Overlæger.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Man kan jo ogsaa komme til at staa overfor Tilfælde, hvor en Læge kan tage fejl i sin Bedømmelse af en tilskadekommen. Jeg har kendt et Tilfælde, hvor en Mand fik tilkendt 15 pCt. Invaliditet i Henhold til den foreliggende Lægeerklæring, og Lægen erklærede selv efter en fornyet Undersøgelse, at han havde taget fejl, idet Sygdommen havde udviklet sig i en betyde-

lig Grad, siden han første Gang havde undersøgt Manden. Det blev betragtet som en Art traumatisk Neurose, og Manden fik altsaa tilkendt Erstatning paa Grundlag af 15 pCt. Invaliditet. Sagen blev igen efter nogle Aars Forløb ved Velville fra det paagældende Ulykkesforsikringsselskabs Side igen taget op til Behandling, og Manden fik tilkendt 50 pCt. Der forelaa altsaa aabenbart en Fejltagelse, og jeg tror ærlig talt, at det mangfoldige Gange fra Lægernes Side menes, at det er traumatisk Neurose, saa snart en saadan tilskadekommen selv erklærer at være syg og arbejdsudygtig, uden at det i Virkeligheden er Tilfældet. Derfor skal man tage lidt varsomt paa en Kritik af den Karakter, som her har været omtalt.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Weygaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Weygaard: Til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen vil jeg gerne sige, at han talte om Invaliditer i Almindelighed og de traumatiske Neuroser i Særdeleshed, men de kommer ikke alle sammen fra en Nerve-lidelse. Hvis det ærede Medlem havde kendt til det, han talte om — jeg er sikker paa, at han har faaet det skrevet ned fra anden Side —, vilde han vide, at en lang Række Tilfælde af Lemlæstelse, ogsaa svær Lemlæstelse, efter maanedlangt Hospitalsophold ender med at affærdiges som traumatisk Neurose.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Geert-Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Weygaard talte om traumatisk Neurose og lemlæstede, jeg talte om funktionel Neurose, og det er virkelig noget ganske andet.

Hans Rasmussen: Skønt jeg egentlig synes, den sidste ærede Taler (Geert-Jørgensen) har fremkaldt tilstrækkelig Modsigelse, fristes jeg dog til at gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om Talere, der optræder paa denne Plads som Repræsentant for de andre Partier. Det ærede Medlem var saa elskværdig at sige, at naar vi, der repræsenterer de andre Partier, tager Ordet her og taler til Offentligheden, er det Stemme-fiskeri. Vi forstod alle, at naar det ærede Medlem udtrykte sig saaledes, var det, som han omtalte paa denne Maade, noget, der